

1. Niedziela Wielkiego Postu

14 lutego 2016

Rok III Nr 7 (77)

BIULETYN

www.swietajadwiga.diecezja.pl

**TYGODNIK INFORMACYJNY
PARAFII ŚW. JADWIGI KRÓLOWEJ W KRAKOWIE KROWODRZY**

WIELKI POST W NASZEJ PARAFII

W piątek zapraszamy na nabożeństwa Drogi Krzyżowej o godz. 8:30, o 17:00 dla dzieci oraz o 17:45 i 20:00. Natomiast w każdą niedzielę Wielkiego Postu, począwszy od dzisiaj, odprawiamy Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym o godz. 16:00. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.

Podobnie jak w ubiegłych latach, nie będziemy zbierali ofiar na tacę podczas nabożeństw Gorzkich Żali, przeznaczonych na kwiaty i budowę Bożego Grobu. Prosimy natomiast o składanie datków na ten cel w dowolnym czasie do skarbonki wystawionych przy balaskach z przodu kościoła. Bóg zapłać za złożone ofiary.

Niech (za)Iskrzy!

Komitet Organizacyjny ŚDM serdecznie zaprasza wszystkich na trzecie spotkanie oficjalnych rekolekcji przygotowujących do ŚDM pod hasłem: Dla nas i całego świata. Spotkanie odbędzie się w Sanktuarium w Łagiewnikach w sobotę **20 II 2016 r.** Rozpoczęcie o godz. 16:30, o 18:00 Eucharystia, a po niej katecheza i modlitwa uwielbienia. Gościem specjalnym spotkania będzie **o. Adam Szustak OP.**

Refleksja ewangeliczna na niedzielę /Łk 4,1–13/

Rekolekcje na pustyni

Po opuszczeniu Nazaretu i chrzcie w Jordanie Jezus *przebywał w Duchu Świętym na pustyni czterdzieści dni, gdzie był kuszony przez diabła.* Można powiedzieć, że były to *czterdziestodniowe rekolekcje* na pustyni, w milczeniu i samotności.

W czasie tych *rekolekcji* szatan kusi Jezusa, by objawił przedwcześnie swą potęgę mesjańską. Zmierzają do tego trzy klasyczne pokusy. Pierwsza dotyczy konsumpcji, posiadania. Szatan kusi wygłodniałego przez post Jezusa, aby zamienił kamienie w chleb. Chleb jest symbolem wszystkiego, co zmysłowe: posiadania, rozkoszowania się zyciem, chciwości, zmysłowo-

ści, seksualności... Niebezpieczeństwo nie tkwi w posiadaniu, ale w żądzy.

Druga pokusa dotyczy władzy i panowania nad drugim człowiekiem. Szatan pokazuje Jezusowi *wszystkie królestwa świata* i obiecuje je w zamian za wyrzeczenie się Boga. Władza stwarza poczucie wszechmocy, daje kontrolę i możliwość budowania własnej wielkości kosztem innych.

Trzecią próbą jest pokusa spektakularnego cudu, prowadząca do pychy. Szatan kusi Jezusa, by dowiódł, że jest Synem Boga, rzucając się ze szczytu świątyni w dół. Pokusa jest bardzo inteligentna. Celem tego aktu ma być pozyskanie ludzi dla Ewange-

Kuszenie Jezusa, Ary Sheffer (1854)

lii, dla Boga. W podobny sposób szatan będzie kusił Jezusa na krzyżu. W rzeczywistości pokusa ta prowadzi do sprzeciwienia się woli Boga Ojca, do braku zaufania Bogu – jest wyrazem pychy.

Jezus nie dyskutuje z szatanem, ale odiera jego pokusy stanowczo, spokojnie i z godnością.

Na podstawie: „Deon”

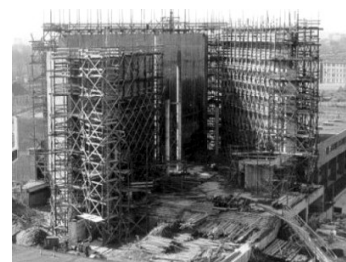
OCALIĆ

OD

ZAPOMNIENIA

Powoli odchodzą parafianie, którzy tworzyli zręby naszej parafii. Dla młodych to już historia. Aby ocalić od zapomnienia tamte lata, zaczynamy druk cyklu wspomnień starszych parafian. Z konieczności będą to wspomnienia krótkie, zamieszczane w miarę wolnego miejsca, oparte głównie na tekstach z albumu *25 lat parafii Bł. Jadwigi Królowej w Krakowie*, wydanego w

1996 r. Zatem wspomnienia pisane 20 lat temu. Ponieważ teksty w albumie zostały niejednokrotnie zmienione bez zgody autorów, postaram się docierać do tychże autorów, aby je skonsultować. Niektóre teksty są bardzo długie, więc aby nic nie stracić, będziemy je drukować w odcinkach wg tematyki. A może ktoś jeszcze zechce coś wspominać? Może z tamtych pierwszych lat, a może z późniejszych...

jakiś mniej spektakularne wydarzenie, warte opisanie? Zachęcamy i zapraszamy serdecznie do współpracy. Chętnie też wypożyczymy na krótko stare zdjęcia do zeskanowania.

Jako pierwsze zamieszczamy wspomnienie ks. Bronisława Fidelusa, odsłaniające kulisy powstania naszej parafii.

K.H.-Sz.

Dokończenie na str. 3

PONIEDZIAŁEK 15.02

- 06:30** + Stanisław Wójcik – msza gregoriańska
07:00 Z podziękowaniem Bogu za wszystko i za to, że jest
08:00 W podziękowaniu za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i szczęście dla Beaty, Jerzego, Ryszarda, Moniki i pozostałych członków rodziny
18:30 + Marianna Wójtowicz – o miłosierdzie Boże (od koleżanek i przyjaciół ze Związku Nauczycielstwa Polskiego)
18:30 + Jakub Murzyn
18:30 + Leokadia i Henryk Wojciechowscy

WTOREK 16.02

- 06:30** + Stanisław Wójcik – msza gregoriańska
07:00 + Wincenty w 33. rocznicę śmierci i Władysława
08:00 + Julia, Julian, Jan
18:30 W intencji brata Franciszka, o pełnienie woli Bożej
18:30 + Józefa i Józef Siatka
18:30 + Danuta Chmielek (od sąsiadów Jakubików)

ŚRODA 17.02

- 06:30** + Henryk Dudziński (od córki Beaty z mężem i dziećmi)
07:00 + Adam Żurowski w 1. rocznicę śmierci
07:00 + Eleonora Kumala (od syna Jerzego i wnuka Ryszarda)
08:00 Stanisław Wójcik – msza gregoriańska
18:30 W intencjach Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

CZWARTEK 18.02

- 06:30** + Władysław Wójs (od kolegów z pracy)
07:00 + Stanisław Wójcik – msza gregoriańska
08:00 + Daniel Sobolewski w 1. rocznicę śmierci
18:30 Dziękczynno-błagalna w intencji Stanisława i Katarzyny Pulchny
18:30 + Mateusz – o radość życia wiecznego (od kolegi)

PIĄTEK 19.02

- 06:30** + Stanisław Wójcik – msza gregoriańska
07:00 + Olga, Wiktoria i Stanisław w rocznicę śmierci
08:00 + Alojzy Ostrega – 1. rocznica śmierci
18:30 Z okazji 18. rocznicy urodzin Filipa Durlika z podziękowaniem za dotychczasową opiekę z prośbą o dalsze błogosławieństwo
18:30 O miłosierdzie Boże dla zmarłych wypominanych w naszym kościele
18:30 + Maria Cielica – 5. rocznica śmierci

SOBOTA 20.02

- 06:30** + Anna, Stanisław, Wanda
07:00 + Stanisław Wójcik – msza gregoriańska
08:00 O zdrowie i opiekę Bożą z okazji 49. rocznicy urodzin dla Elżbiety
08:00 + Stanisław Jankiewicz – 1. rocznica śmierci
08:00 + Stefania Klimek – 6. rocznica śmierci
08:00 + Waclaw i Halina
18:30 + Tadeusz Czupryniak – 8. rocznica śmierci

NIEDZIELA 21.02

- 06:30** + Genowefa – 7. rocznica śmierci i zmarli z rodzin: Kwaśnych, Misiaszków i Wójcików
08:00 + Stanisław Janas i rodzice Antoni, Karolina Górka
09:30 + Stanisław Wójcik – msza gregoriańska
10:00 + Eleonora i Bolesław
11:00 + Krystyna Sznajder
12:30 + Krzysztof Laskowski – 3. rocznica śmierci
17:00 Za zmarłych rodziców Helenę i Stanisława, męża Tadeusza i wszystkich zmarłych z rodziny
18:30 + Irena Buczek – 26. rocznica śmierci
20:30 + Stefan Rajtar – 16. rocznica śmierci

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

Solenizantom i Jubilatom tego tygodnia życzymy Bożego błogosławieństwa.

- Podczas kolędy rozdawaliśmy w Państwa domach ulotki nt. **Światowych Dni Młodzieży**. Częścią ulotki była także wstępna deklaracja o możliwości zakwaterowania pielgrzymów w lipcu 2016. Bardzo prosimy osoby, które zdecydowały się odpowiedzieć pozytywnie na tę prośbę, o wypełnienie deklaracji i złożenie ich w zakrystii lub w kancelarii.
- Parafialny Klub Sportowy Jadwiga** jest organizacją pożytku publicznego od 11 lat. Przez ten czas dzięki państwa wpłatom udało się nam wiele dokonać. Również w tym roku Klub bardzo prosi o wsparcie 1% swojego podatku, ale także o to, by państwo informowali w swoich rodzinach, środowiskach, że jest w naszej parafii Parafialny Klub Sportowy, który bardzo liczy na wsparcie i bardzo tego wsparcia potrzebuje. Nr KRS niezbędny do odpisania od podatku 1% znajduje się na ulotce przy wejściu do kościoła oraz na stronie internetowej. Informacji udziela również biuro Klubu.
- Prośmy o Miłosierdzie Boże dla naszych parafian, którzy w tym tygodniu odeszli do wieczności. Są to **śp.: Zofia Michalik** z ul. Łokietka 57a oraz **Eugeniusz Dzierża** z ul. Krowoderskich Zuchów 3.

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.

1% podatku – 100% serca
 KRS: 0000 037 904
 cel szczegółowy 1%:
 17082 Książkiewicz Tymon

www.tymkowo.pl

Zachęcamy do przekazania 1% podatku na rzecz leczenia naszego parafianina Tymka. Tymek choruje na rzadką chorobę genetyczną, która stopniowo odbiera mu sprawność. Spowolnić chorobę może jedynie rehabilitacja i odpowiedni sprzęt. Więcej o Tymku można przeczytać na plakacie i ulotkach przy wyjściu z kościoła. Prosimy również o modlitwę w jego intencji.

KALENDARZ LITURGICZNY TYGODNIA:

15.02 PONIEDZIAŁEK Kpł 19,1–2.11–18; Ps 19; Mt 25,31–46	19.02 PIĄTEK Ez 18,21–28; Ps 130; Mt 5,20–26
16.02 WTOREK Iz 55,10–11; Ps 34; Mt 6,7–15	20.02 SOBOTA Pwt 26,16–19; Ps 119; Mt 5,43–48
17.02 ŚRODA Jon 3,1–10; Ps 51; Łk 11,29–32	21.02 NIEDZIELA Rdz 15,5–12.17–18; Ps 27; Flp 3,17–4,1; Łk 9,28b–36
18.02 CZWARTEK Est (Wlg) 14,1.3–5.12–14; Ps 138; Mt 7,7–12	

Było to w kwietniu 1971 r. Ks. Dziasek, w tym czasie wikariusz parafii Borek Fałęcki, przyszedł do mojego biura w Kurii trochę przestraszony i zapytał, czy nie wiem, po co jest proszony „na górę” (tak określaliśmy kancelarię i pokoje, w których Ks. Kardynał Wojtyła przyjmował swoich gości). Po dwóch godzinach ks. Dziasek wrócił i zaraz zaczął mówić:

Mam pójść do parafii św. Szczepana i zająć się tworzeniem duszpasterstwa na jej obrzeżach. Powstało tam nowe osiedle, jest szkoła i dzieci mają bardzo daleko na katechizację. Polecono mi rozpocząć od zorganizowania nauczania religii.

Najpierw jednak kilka słów o sytuacji Kościoła w tamtym czasie. W Krakowie zaczęły wówczas powstawać nowe wielotysięczne osiedla – Krowodrza, Mistrzejowice, Wzgórza Krzesławickie, Biały Prądnik, zamieszkałe przeważnie przez ludzi wierzących. Należało tym nowym lokatorom ułatwić wykonywanie praktyk religijnych poczynając od zapewnienia katechizacji dla dzieci i młodzieży, a skończywszy na możliwości uczestnictwa w niedzielnej Mszy św. we własnym parafialnym kościele. Z punktu widzenia duszpasterskiego było to oczywiste. Tak samo odczuwali to wierni mieszkający na nowych osiedlach, w tym także nowi mieszkańcy bloków na Krowodrzy.

Budowa nowych kościołów na osiedlach była więc koniecznością wynikającą z duszpasterskich potrzeb wiernych. I taka była myśl i nadzieja posłania ks. Dziaska w teren nieznaną, nowy, bez żadnego zaplecza materialnego do rozpoczęcia pracy duszpasterskiej.

Niestety, inaczej na te sprawy patrzyły władze państwowe. Młodszym należy przypomnieć, że były to czasy rządów komunistycznych, które – krótko mówiąc – starały się podporządkować sobie także całe życie religijne. 27 marca 1957 r. władze państwowe wydały Okólnik nr 3 w sprawie budownictwa sakralnego i kościelnego oraz zaopatrywania tych obiektów w materiały budowlane, który był drastycznym ograniczeniem Kościoła w dziedzinie budownictwa sakralnego i kościelnego. Wyłączył wszelkie budowy parafialne z ogólnego prawa budowlanego i całkowicie podporządkował je Wydziałom do Spraw Wyznań w poszczególnych województwach, a w całej Polsce Urzędowi do Spraw Wyznań w Warszawie, na czele którego stał dyrektor Urzędu w randze ministra. Celem nowego prawa było – co wynikało jasno z poszczególnych paragrafów – ograniczenie i utrudnianie wydawania zezwoleń na budowę nowych kościołów.

Chrześcijańskie Walentynki?

Aksesoria i upominki kojarzone z dzisiejszym świętem zakochanych pojawiły się w sklepach jeszcze pod koniec stycznia. Wszechobecne walentynkowe kartki, czekoladki, poduszeczki w kształcie serduszek, misie – niektórych przyprawiają o emocjonujący dreszcz, innych denerwują jako przejaw amerykanizacji, zupełnie obcy polskiej kulturze.

Zwyczaj obchodzenia Walentynek, przez wielu krytykowany za komercyjne i konsumpcjonistyczne nastawienie, faktycznie przywędrował do nas z krajów anglosaskich i upowszechnił się w latach 90. XX wieku.

Wszystko rozpoczęło się od św. Walentego. Kim był? Dokładnie nie wiadomo. Wiemy tylko, że był to męczennik ścięty mieczem.

Zdaniem niektórych był kapłanem pomagającym parom, które pobierały się potajemnie wbrew zakazowi cesarza Klaudiusza Gockiego. Cesarz odwołał wszystkie planowane zaręczyny i śluby, gdyż uznał, że to właśnie z powodu swoich narzeczonych i żon mężczyźni nie chcieli wstępować do wojska. Walenty został jednak przyłapany i skazany na śmierć. Bito go, aż skończył, po czym odcięto mu głowę – właśnie 14 lutego 269 lub 270 r. Zanim to nastąpiło, w więzieniu zaprzyjaźnił się z córką strażnika, która go odwiedzała i podnosiła na duchu. Aby się odwdziżyć, zostawił jej na

pożegnanie liść w formie serca, na którym napisał: „Od twojego Walentego”.

Z czasem postać tego św. męczennika zaczęto utożsamiać z biskupem Terni, miasta położonego niedaleko Rzymu, a niektórzy historycy uważają, że faktycznie chodzi o tę samą osobę. Biskup Walenty znany był z tego, że jako pierwszy pobłogosławił związek małżeński między poganinem i chrześcijanką. Wysłał też do swych wiernych listy o miłości do Chrystusa. Zginął w Rzymie w 273 r., gdyż nie chciał zaprzestać nawracania pogan. Dziś to właśnie on jest bardziej znany i to do jego grobu w katedrze w Terni ściągają pielgrzymi. Na srebrnym relikwiarzu kryjącym jego szczątki znajduje się napis: „Święty Walenty, patron miłości”.

Nieraz też mówi się o św. Walentym jako patronie chorych na epilepsję. Faktycznie jednak chodzi tu o trzeciego świętego noszącego to imię. Żył on w V w. w Recji (na dzisiejszym pograniczu niemiecko-austriacko-szwajcarskim) i przypisywano mu moc uzdrowienia z tej choroby.

W ikonografii św. Walenty przedstawiany jest w ornamencie, a jego atrybutami są: palma, kielich, miecz, słońce i kwiaty. Czczony 14 lutego, już w 1496 r. został ogłoszony przez papieża Aleksandra VI patronem zakochanych.

Dokończenie na str. 4

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
pw. Św. Jadwigi Królowej
ul. Łokietka 60
31-334 Kraków
tel. +48 12 637 14 15, fax 638 71 52
konto: 49 1020 2906 0000 1702 0086 1682

e-mail: swietajadwiga@diecezja.pl
www.swietajadwiga.diecezja.pl

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH:
Dni zwykłe: 6:30, 7:00, 8:00, 18:30
Niedziele i Święta: 6:30, 8:00, 9:30,
10:00, 11:00, 12:30, 17:00, 18:30, 20:30

KANCELARIA PARAFIALNA:
Pon. - Sob.: 10:00 - 11:00
Pon., Wt., Cz.: 16:00 - 18:00
Niedziele i Święta - kancelaria NIECZYNNĄ

DUSZPASTERZE:
Proboszcz: ks. Marek Hajdyła
Wikariusze: ks. Grzegorz Kurzec
ks. Piotr Stopka, ks. Jacek Kuczmier,
ks. Rafał Kasperek

Rezydenci: ks. Prałat Jan Dziasek,
ks. Dariusz Oko, ks. Stanisław Molendys,
ks. Andrzej Piekaniak

BIULETYN DUSZPASTERSKI - bezpłatny tygodnik parafialny

REDAKCJA:
ks. M. Hajdyła, I. Korohoda, A. Gorczyca,
M. Kot-Panek, M. Szymańska
Teksty: I. Bugaj, M. Czarnota,
K. Herej-Szymańska, Ł. Kwiecień,
M. Orlińska, A. i M. Tuleja,
E. Wilk, B. i J. Wojtas

RADA PROGRAMOWA:
Duszpasterska Rada Parafialna

Parafia nie odpowiada za treść publikowanych reklam

Dokończenie ze str. 3

Od XVI w. w dniu św. Walentego ofiarowywano kobietom kwiaty. Przede wszystkim jednak narzeczony powinien był 14 lutego wysłać swej ukochanej czuły liścik, nazwany walentynką. Zwyczaj ten zadomowił się nawet na dworze królewskim w Paryżu. Walentynki dekorowano sercami i kupidynami, wypisywano na nich wiersze. W XIX w. uważano je za najbardziej romantyczny sposób wyznania miłości. Treścią listów nieraz były słowa: „Będziesz moją Walentynką”. W Stanach Zjednoczonych walentynkowe listy były anonimowe, dlatego kończyły się pytaniem: „Zgadnij, kto?”. W Europie anonimowy nadawca podpisywał się po prostu: „Twój Walenty”.

Wiele miast w Europie przyznaje się do posiadania relikwii św. Walentego, w tym Lublin, Kraków i Chełmno. Wszędzie tam 14 lutego organizowane są obchody ku czci patrona zakochanych. W Krakowie w bazylice św. Floriana gościem wieczoru, na który zaproszeni są nie tylko zakochani, ale także wszyscy szukający prawdziwej miłości, jest sam św. Walenty. Jego relikwie znajdują się tu bowiem w relikwiarzu z połowy XVII w., w kształcie ręki wzniesionej w geście do błogosławieństwa. Za szybą widoczne są części kości oznaczone napisem „S. Valentinus”. Relikwie znajdują się w barokowym ołtarzu w zamknięciu

nawy południowej kościoła, a ołtarz zdobi obraz z pierwszej połowy XVIII w. przedstawiający św. Walentego modlącego się za chorych.

A zatem skoro patronem zakochanych jest katolicki święty, a istotą chrześcijaństwa jest przede wszystkim miłość, może warto ten dzień uczynić okazją do głoszenia Dobrej Nowiny o Bogu, który jest źródłem miłości i wierności? Cieszymy się Walentynkami „po Bożemu”: kochajmy 365 dni w roku, zaskakujmy się wzajemnie, dbajmy o miłość i nie rezygnujmy z żadnej okazji, by ją pielęgnować, także z Walentynek. Dobrze byłoby w tym dniu w szczególny sposób podziękować Bogu za drugiego człowieka: za męża, żonę, chłopaka, dziewczynę, może przyjaciela lub sąsiadkę.

Warto również zrobić coś nie tylko dla osoby, którą kochamy, ale także dla tych, o których wszyscy już prawie zapomnieli. Może wysłać swoją Walentynkę osobie, która w swojej samotności przestała wierzyć i w miłość, i w ludzi...? A może po prostu poświęcić jej chwilę czasu lub zaskoczyć małą niespodzianką? Drobnie gesty serdeczności czy miłości mają ogromną wartość i znaczenie.

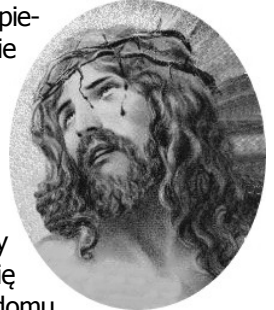
Chrześcijańskie Walentynki? Czemu nie? Chrześcijaństwo nie wiedzą o miłości niemało. I co ważniejsze, są bardzo za...

Oprac. I.K.

MĄDREJ GŁOWIE DOŚĆ DWIE SŁOWIE

Tym razem zajmiemy się nabożeństwem, które odprawiane jest w Wielkim Poście, mianowicie Gorzkimi Żalami. Powstały w XVIII w., a więc pisane są językiem zbliżonym do współczesnego. Mimo to zrozumienie kilku wyrazów może nastęrczać pewne trudności, zwłaszcza ludziom młodym.

CIERNIE. *Ostre głowę rani ciernie* – śpiewamy w III części. Niektórzy niesłusznie śpiewają *ranią ciernie*; niesłusznie, bo to jest *to ciernie*, czyli rzeczownik zbiorowy, z łacińska *collectivum*. We współczesnym języku polskim takie *collectiva* są już relikwiami, ale jeszcze nieco ponad pół wieku temu w Krakowie bywały kwiecianie i kwiecarki zajmujące się sprzedażą kwieciana, nie kwiatów, a z domu wnoszącego się śmiecie, a nie śmieci. Należy zachowywać prawa autorskie, nawet jeżeli one już nie istnieją formalnie i wyrazy oraz zjawiska językowe niejasne wyjaśniać, a nie uwspółcześniać. Śpiewając w następnej zwrotce *Oстрым cierniem zranionego* również wyobrażamy sobie głowę Jezusa zranioną wieloma cierniami, zbiorowiskiem cierni, a nie jednym cierniem.

GOREĆ dziś jest czasownikiem przestarzałym w znaczeniu 'palić się, płonąć'. W XVIII w. był jeszcze normą: *Duszo oziębła, czemu nie gorejesz?* – śpiewamy w hymnie do III cz. Dziś w tym znaczeniu używamy czasownika *gorzeć*, a jeszcze częściej *płonąć*.

PRZYKOWANY znaczy 'przykuty': *Jezu, do sromotnego drzewa / Przytępienymi gwoźdźmi przykowany*.

SMUTLIWY jeszcze przed pół wiekiem odnotowany był w słowniku języka polskiego jako wyraz przestarzały w znaczeniu 'smucący się, smutny'. W najnowszych słownikach już nie figuruje. W Rozmowie duszy z Matką Bolesną śpiewamy: *Ach, Ja Matka boleściwa / Pod krzyżem stoję smutliwa*.

SROMOTNY znaczy tu 'haniebny': *Jezu, do sromotnego drzewa / Przytępienymi gwoźdźmi przykowany* to lament duszy nad Jezusem ponoszącym haniebną śmierć.

ZAPRZANY to wyraz dawny, oznaczający tego, którego się zaparto, wyparto. *Po trzykroć z wielkiej bojaźni zaprzany* – śpiewamy w Lamencie duszy nad cierpiącym Jezusem w II części. Pochodzi od czasownika *zaprząć*, który był synonimem *zapiierać się*.

ZELŻONY znaczy 'obrzucony obelgami, znieważony słownie'. Jezus został *dla nas zelżony* (część II, Lament duszy).

ZEPLWANY znaczy 'spluty'. Pochodzi od czasownika *plwać* – przestarzałego i dziś już bardzo rzadko używanego, będącego wariantem *pluć*. Po *ślicznej twarzy tak sprośnie zeplwany* – śpiewamy w Lamencie duszy II części.

K.H.-Sz.

REKLAMA na pokrycie kosztów druku

informacje w sprawie reklamy pod nr tel. 600 391 853

DRUKARNIA
Paor
ul. Wybickiego 46, 31-302 Kraków
tel. 012 636 28 13, tel./fax. 637 72 92
e-mail: paor@paor.pl www.paor.pl

OFFSET, SITODRUK, DRUK CYFROWY, SZTANCOWANIE, LAKIEROWANIE UV, ZŁOCENIE

**drukujemy: książki, broszury, ulotki, plakaty, wizytówki,
papiery firmowe, teczki, naklejki, etykiety, opakowania**

Foto Wizard
Fotografia ślubna
i dziecięca

tel. 600-233-868
www.fotowizard.pl